

да си прѣминете безъ таквизи прочитанія, които можете да найдете въ Священнѣтъ исторіѣ, а също и въ свѣтскѣтъ и то све истински работи и повече полѣзвни, отколкото сички тѣзи, що ся приказватъ въ прикасъти и измысленныѣ баснословія.

ВѢЛКАНА.

Но при сичко туй, драга учителко, вый ни пакъ приказвате прикасъки.

УЧИТЕЛКА.

Истина и, драга душо, но азъ правъ туй, защото вый сте още малко дѣвойче, и трѣбва да вы увеселявамъ по нѣщо. Когато обаче порастете азъ щѣви приказвамъ по-малко прикасъки, а повече исторіи. Почнете да ни кажете туй, що сте научила.

ВѢЛКАНА.

Израйлтянитѣ, токо-рѣчи, бѣхѫ развалили чрѣзъ Божінъ заповѣдь, градоветѣ Йерихонъ и Гай; но царятѣ на тѣзи мѣста, вмѣсто да ся подчинятъ на Господа, направихѫ съюзъ за да ся оправятъ срѣщо Израйлтянитѣ. Гаваонянитѣ само ся отрѣкохѫ да влѣзжатъ въ този съюзъ; защото като бѣхѫ видѣли тѣ голѣмытѣ дѣла, които направи Богъ за Израйлтянитѣ, познавахѫ че имъ бѣше неполѣзвно да ся опиратъ; защото самйтѣ Богъ на войскѣтъ ся бїеше за тѣхъ; и за туй прибѣгнахѫ до лукавството, и проводихѫ къмъ Израйлтянитѣ посланици, които бѣхѫ обути съ съдраны обуща; дадохѫ имъ хлѣбъ испеченъ прѣди много дни, който бѣше много твърдъ, и мешинитѣ, въ които имъ сипахѫ виното, бѣхѫ вѣтхы и кръпени. Посланницитѣ като стигнахѫ въ стана на